

[Per Hækkerup.]

operationer for at bevare den indre økonomiske ligevægt.“

Og næsten profetisk tilføjer Neue Zürcher Zeitung:

„Ved denne udtalt restriktive finanspolitik, om hvilken et voksende overskud i statens finanshusholdning afgiver vidnesbyrd, har man ganske bevidst forebygget en for tidlig og for pludselig udvidelse af masseforbruget for at skaffe et væsentlig større spillerum for produktive nyinvesteringer, som ganske vist ikke har udelukket en fortsat, anselig forøgelse af forbruget. De toneangivende politikere har ikke straks ladet sig forlede af de rigeligt flydende statsindkomster og høje budgetoverskud til nye kostbare socialreformer eller alt for storsindede forbrugsudvidende skattenedsættelser.“

Det er en vurdering, som i meget høj grad afviger fra den, der anlægges af oppositionen, og jeg tror, den er mere realistisk. Den sætter efter min opfattelse i højere grad tingene på plads, og jeg er i hvert fald helt overbevist om, at hvis de ydre forhold havde artet sig på en sådan måde, at det var gået regeringspolitikken imod, at det var gået Danmark imod, så havde vi ikke fået at vide, at det var noget, regeringen overhovedet ingen indflydelse havde på. Jeg mindes tidligere valgkampe, hvor man gladelig har sagt til os: det hjælper ikke at komme med alle mulige bortforklaringer om Korea-krig, Suezkrise, ændrede bytteforhold o. s. v. Det er regeringen, der har ansvaret. Regeringen må tage ansvaret. Ja vel, men hvis man anlægger denne forenkledede betragtningsmåde i det ene tilfælde, så kan det måske ikke overraske, at man også anlægger den i det andet tilfælde, det, vi oplever nu. Men i begge tilfælde er det forkert. Sandheden er ikke så enkel.

I takt med denne økonomiske fremgang — og det vil jeg også gerne sige til det ærede medlem hr. Axel Kristensen, der mangler indhold i sine kulisser — er der gennemført en lovgivning i Danmark, som på en række områder i et forholdsvis behersket tempo har betydet en fortsat udbygning af den sociale lovgivning og en fortsat forbedring af de kulturelle vilkår i Danmark. Jeg

skal ikke opremse den lange række af love eller forbedringer af eksisterende love, som det høje ting har taget stilling til i de sidste 3½ år.

Lad mig blot nævne nogle eksempler på denne lovgivning. Vi har fået en forbedring af folke- og invalidepensionisternes forhold, og vi får jo en yderligere forbedring heraf i løbet af nogle få dage. Vi har fået gennemført den nye enkepensionsordning, som måske ikke omfatter så forfærdelig mange mennesker, men som for de mennesker, den omfatter, betyder en væsentlig forbedring og er egnet til at skabe tryghed blandt mange, mange flere mennesker. Også enkepensionslovgivningen har jeg forstået at vi kan vente at se forbedret i løbet af nogle få dage. Der er sket en udbygning af forsorgen for de sindslidende, som var stærkt påkrævet og derfor er så meget desto mere glædelig. Vi har fået en forbedring af arbejdsløshedsunderstøttelsen, som vi ganske vist måtte gennemføre, uden at oppositionen ville medvirke dertil. Vi har fået den nye sygekasse- og sygeforsikringsordning, som først og fremmest betyder en væsentlig forbedring og udbygning af sygelønsordningen og dermed forøget tryghed i hundredtusinder af hjem. Vi har fået den nye revalideringslov, som i kraft af de nye principper og synspunkter, den indfører på den sociale lovgivnings område, er en væsentlig nydannelse, og jeg finder, at det må være en opgave for den fremtidige lovgivning på det socialpolitiske område at søge de samme synspunkter og de samme linjer i den sociale politik gennemført, som har fundet udtryk i revalideringsloven.

Den kulturelle lovgivning i Danmark er ligeledes i takt med den økonomiske fremgang blevet forbedret. Den nye skolelov, som der stod overordentlig megen strid om, da den blev gennemført, danner — erkendes det i dag af flere og flere — gode rammer for en bedre skole. Det er klart, det tager tid, inden disse rammer kan udfyldes, men allerede på nuværende tidspunkt kan man fastslå, at de rammer, der her er skabt, er bedre end den gamle ordning; det vil så afhænge af alle de interesserede kredse, af lærere, forældre, kredse, kommuner og skolens folk i det hele taget, i